

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2015, č. j. 29 A 60/2015 - 26, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení žalovaného ze dne 29. 7. 2015, č. j. 31 A 49/2015 – 25,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci obdržel ve shora označené věci podání žalobce (dále jen „stěžovatel“), jímž stěžovatel brojí proti v záhlaví uvedenému usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „napadené usnesení“), kterým byla jeho žaloba odmítnuta pro nepřípustnost. Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci vyhodnotil žalobcovo podání označené jako „*správní žaloba*“ podle jeho obsahu jako opravný prostředek - kasační stížnost, a proto věc postoupil Nejvyššímu správnímu soudu s odůvodněním, že jen ten je podle § 12 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soudem věcně příslušným k rozhodování o kasačních stížnostech.

[2] Nejvyšší správní soud nahlíží na výše zmíněné podání stěžovatele rovněž jako na kasační stížnost, což ostatně podrobně rozvedl již v usnesení ze dne 3. 12. 2015, č. j. 2 As 291/2015 – 10. Vzhledem k tomu, že stěžovatel spolu s podáním kasační stížnosti neuhradil soudní poplatek, vyzval ho zdejší soud předmětným usnesením k úhradě soudního poplatku ve výši 5000 Kč, a to v týdenní lhůtě. Současně stěžovatele poučil, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, dojde k zastavení řízení. Vyzval jej také k doložení splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

[3] Stěžovatel reagoval na usnesení č. j. 2 As 291/2015 – 10 přípisem ze dne 16. 12. 2015, v němž tvrdil, že proti napadenému usnesení žádnou kasační stížnost nepodal. K tomu Nejvyšší správní soud konstatuje, že každý úkon účastníka řízení je soud povinen vyhodnotit podle jeho obsahu, i když je nesprávně označen [§ 41 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s.]. Stěžovatelovo podání, jímž brojí proti napadenému usnesení, přitom bylo třeba dle obsahu vyhodnotit právě jako kasační stížnost (v podrobnostech viz odůvodnění usnesení č. j. 2 As 291/2015 – 10).

[4] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[5] Usnesení č. j. 2 As 291/2015 – 10 bylo stěžovateli doručeno dne 9. 12. 2015 (doručenka na č. 1. 12 spisu Nejvyššího správního soudu); jednotýdenní lhůta k zaplacení soudního poplatku uplynula ve středu 16. 12. 2015. Stěžovatel nicméně ve stanovené lhůtě ani později soudní poplatek neuhradil. Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil. Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl usnesením č. j. 2 As 291/2015 – 10 vyzván.

[6] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2015

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu